

PRZYSTĘPUJĄCY (6) *part praes act*

przystępujący (4), **przystępując** (2) *BibRadz, WujNT.*

sg m N przystępujący (1). ◇ [*D* przystępując(e)mu.] ◇ *pl N m pers* przystępując (1). ◇ *D* przystępującym (2). ◇ *A m pers* przystępując(e) (1), przystępując (1).

Sł stp s.v. przystępować, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. przystąpić oraz w objaśnieniu s.v. przystępca.

I. W funkcji właściwej; appropinquans PolAnt; accedens Vulg (6) :

1. Zbliżający się; podchodzący blisko (4) :

*Przen: O mistycznym kontakcie między Bogiem a człowiekiem przychodzącym do Boga [przez kogo do kogo] (2) : ále ten [kapłan najwyższy Chrystus] iż ná wieki trwa/ ma kápłáńłtwo wiekuiłte. Przetoż y zbáwić ná wieki może/ przyłftępując łam przez łię (*marg*) przyłftępujące przezen. [...] (–) do Bogá [*accedentes per semetipsum ad Deum*] *WujNT Hebr 7/25.**

a. W Starym Testamencie: składający ofiary (2) : [*Bóg do Aarona:*] będziecie łtrzec ofiárownictwá wálzego/ [...] darem dałem wam ofiárownictwo á przeto obcy przyłftępujący zábit będzie. *BudBib Num 18/7.*

Wyrażenie: »przystępując ku Panu [*aby*]« (1): A ta záłię [*komora*] [...] iest kápłanow ktorzy dzierzą łtraż ółtarza/ íć łą łynowie Sádok/ kthorzy łą z łynow Lewi/ przyłftępując ku Pánu [*appropinquantes*] áby mu łłúżyli *BibRadz Ez 40/46.*

2. Przyjmujący komunię świętą; w funkcji rzeczownika (2) : A my nietylko vczyimy/ że przyłftępującym potrzebá pokutowáć/ ále też przez Pokuty y Spowiedzi żadnego do łtołu Páńłkiego nie przypułzczámy. *WujJud 222v, 223.*

II. [W funkcji przymiotnika: do którego można się bezpiecznie zbliżyć; dotykalny: Non enim accessistis ad tractabilem et accessibilem {(vnołznemv y/ przyłftápvya/czemv)} ignem et turbinem [Hebr 12/18] Glosy II nr 84/208.]

Cf **PRZYSTĘPNY, PRZYSTĘPOWAĆ, PRZYSTĘPOWANIE**

ZCh